

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל שאלון לרישום קורות ניצולת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית

וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

אנו מודים לך מראש על הנכונות לשיתוף הפעולה.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אדמסקי	שם פרטי: חוה
---------------------	-----------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

יש לרשום שמות ומקומות באותיות בדפוס (גם בלועזית) במקומות המסומנים

שם משפחה לפני המלחמה או בתקופתה: גרוזברג	בלועזית Grozberg	שם נעורים: גרוזברג
שם פרטי לפני המלחמה או בתקופתה: אוה	בלועזית Eva	מין: ז / נ
מקום לידה (ישוב, מחוז): בודפשט	בלועזית Budapest	ארץ לידה: הונגריה
שם פרטי של האב: יוסף	שם פרטי ושם נעורים של האם: מרגית אלבוגן	
שם פרטי של האישה/הבעל (אם היה/תה נשוי/נשואה לפני המלחמה): שם נעורים של האישה:		
מגורים קבוע לפני המלחמה: בודפשט	בלועזית Budapest	ארץ המגורים: הונגריה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה:	מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
מקומות מגורים בתקופת המלחמה (ישוב, מחוז, ארץ): בודפשט		
האם היית בגטאות? אילו ומתי? בודפשט		
האם היית במחנות? אילו ומתי?		
מקום השחרור: בודפשט	תאריך השחרור:	
האם שהית במחנה עקורים? שם המחנה?		לאן עברת/חזרת לאחר השחרור (ציין מקום)?
מקומות/מחנות בדרך לארץ: ונציה	שנת עליה: 1950	שם האנייה (אם עלה בדרך הים):

אנא ספרי על קורותיך לפני המלחמה

(ציוני דרך: משפחה, סביבה, ילדות ולימודים, עבודה, חברות בארגון): נא לכתוב בגוף ראשון הייתי בת יחידה, גרתי עם הוריי וסבתי.

נא ספרי על קורותיך בזמן המלחמה

(ציוני דרך: מעצר וגירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים ביונדנראט/תנועות נוער/מחתרת/פרטיזנים, השתתפות בבריחה/התנגדות/לחימה, האם אדם/ארגון יהודי/לא יהודי סייע באופן משמעותי להצלתך; בריחה/הגירה בכפייה, פינוי/אוווקואציה למרכז ברית המועצות):

הייתי בת 6 כאשר הנאצים נכנסו לבודפשט בשנת 1944. הם תפסו את הוריי כשהיו ברחוב עם הטלאי הצהוב ומאותו רגע לא ראיתי אותם שוב. התברר לי שהם נלקחו לאושוויץ ומשם הם לא חזרו. נשארתי עם סבתי והסתתרנו בבתי הרוסים. כאשר ההונגרים תפסו אותנו הם העבירו אותנו לגטו. מהתקופה בגטו אני לא זוכרת כלום. אין לי גם זכרונות מהוריי ואפילו לא תמונות.

אנא ספרי על קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

(ציוני דרך: השחרור וחזרה הביתה, חיים אחרי המלחמה, בריחה, העפלה/ עליה):

בשנת 1950 לקחתי רכבת יחד עם סבתי מבודפשט לוונציה. בוונציה עלינו על אונייה שלקחה אותנו לנמל חיפה.

נא ספרי על חיך בארץ

(ציוני דרך: לימודים/ תעסוקה, שירות צבאי, פעילות ציבורית או תרבותית, משפחה/ דורות המשך וכו'):

בנמל חיפה חיכה לנו הדוד שלי ולקח אותנו לדירת חדר בהרצליה. בדירה זו התגוררנו במשך כמה שנים ובשנת 1954 אני וסבתא עברנו לגור בדירה שכורה במשותף עם עוד 4 משפחות. באותה שנה התגייסתי לצבא ושירתתי שנתיים בחיל האוויר. עם שחרורי מהצבא התחלתי לעבוד במספרה של הדוד עד 1969. התחתנתי עם בעלי בשנת 1968 ונולדו לנו 2 ילדים. בת אחת נפטרה בגיל 8 כתוצאה מרשלנות רפואית. יש לנו כיום 3 נכדים. בעלי בן 77 ועוד עובד בהנהלת חשבונות בשל העובדה שהוא אינו מקבל קרן פנסיה והוא חייב לפרנס אותנו.

ראיון: תמיר רטנבך
הרצליה. ספטמבר 2009

עריכה: קרן אלמוג